

im je dobro poznato, da ih je Majka Božja oslobodila od kuge, a nijesu slučajno od nje pošteđeni. Kuga je bila počela moriti tako strašno, da bi svaka kuća i na Dobromu od nje bila u crno zavita, da je Ona nije od Dobroga odvrtila. Dobrani su to dobro vidjeli, pa puni straha utekoše se Gospi od Zdravlja. Ona ih je dobrostivo uslišala i kugu od njih odalečila. Dobrani puni zahvalnosti poklanjaju Joj ovaj dar. Priznaju, da je dar malen i nedovoljan za preveliku milost koju su od Nje primili. Mole je iz sveg srca, da ipak dar primi dobrostivo kao znak vječnog priznanja i zahvalnosti. Krunu poklanjaju najprije Njezinu božanskom Sinu, jer je On Kralj na svakom mjestu. Ona je Njega umolila, da se smiluje Dobromu i strašni bič od njega odvrati. Zatim krunu daju Njoj, koja je Kraljica neba i zemlje i Majka Onoga komu se svak drščući klanja. Mole je, da ih uzme pod Svoju zaštitu i od njih odaleči svaku protivnost. Nek je čast Njezinom božanskom Sinu, od koga svi primamo život i svaku sreću. Nek je čast i poklon Njoj, koja je uslišala njihove vapaje i od kuge ih sačuvala žive i zdrave. Na svršetku puni zanosa još jedanput ističu, da ih je Gospa od Zdravlja žive i zdrave sačuvala. Zato Joj iskazuju svoju potpunu zahvalnost. Kazuju to svima i sve pozivlju, da to čuju i Gospu od Zdravlja da štuju.

To je sadržaj ove lijepe pjesme, koja se je pjevala dok se je »krunila zlatnom krunom predobra Majka Božja, koja je na Dobromu pred Splitom.«¹⁸ U cijelosti pak glasi:

Primi, Prislavna, krunu koju daju
 Tebi Dobrani, jer dobro poznaju,
 Da su po Tebi, a nisu po sebi
 Ostali zdravi.

Ostali zdravi od kužne nemoći,
 Naravno koja imala je doći,
 Jerbo je taka nje narav opaka,
 Da se svud pruža.

Kako je bila moriti počela,
 Da joj, o Majko, Ti ne budeš smela,
 Svaka bi bila kuća puna cvila
 Bez svake sumnje.

¹⁸ Knežević, n. mj. 171.